Κυριακή του Παραλύτου

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Απριλίου, 2018

Συναξάρι Πεντηκοσταρίου

Την τέταρτη Κυριακή από το Πάσχα τελούμε τη μνήμη τού Παραλύτου και όπως ταιριάζει εορτάζουμε αυτό το μεγάλο θαύμα.

Το θαύμα αυτό τοποθετήθηκε σ’ αυτή την ημέρα γιατί ο Χριστός το έκανε κατά τον καιρό που οι Εβραίοι εόρταζαν τη δική τους Πεντηκοστή.

Όταν δηλαδή ο Κύριος ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα για την εορτή αυτή, πήγε στην Κολυμβήθρα που είχε πέντε καμάρες, και που την είχε κτίσει ο Σολομών. Αυτή ονομαζόταν Προβατική, διότι εκεί έπλεναν τα εντόσθια των προβάτων που θυσιάζονταν στον Ναό· ή πιθανόν (από το πρώτος – βαίνω) επειδή ο πρώτος που έμπαινε σ’ αυτήν όταν ο άγγελος, μια φορά το χρόνο, ανατάραζε το νερό, γινόταν υγιής.

Βρήκε λοιπόν εκεί ο Κύριος έναν άνθρωπο κατάκοιτο τριάντα οκτώ χρόνια επειδή δεν είχε ποιον να τον βάλει στο νερό. (Από αυτό μαθαίνουμε πόσο καλό είναι η καρτερία και η υπομονή.) Και επειδή έμελλε να δοθεί το Βάπτισμα που καθαρίζει κάθε αμαρτία, ο Θεός οικονόμησε στην Παλαιά Διαθήκη να γίνονται με νερό θαύματα, ώστε όταν έρθει το βάπτισμα, να γίνει εύκολα δεκτό.

Πλησίασε λοιπόν ο Ιησούς αυτόν τον παράλυτο, που λεγόταν Ίαρος, και τον ρώτησε, και πήρε την απάντηση ότι δεν έχει κάποιο βοηθό. Και ο Χριστός, ξέροντας ότι είχε λιώσει τόσα χρόνια στην αρρώστια, του είπε: «Σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα».

Και αμέσως ο παράλυτος βρέθηκε υγιής, σήκωσε στους ώμους το κρεβάτι του –για να μη νομιστεί φαντασία το θαύμα– και πήγαινε στο σπίτι του. Ήταν όμως Σάββατο, και οι Ιουδαίοι τον εμπόδιζαν να περπατά, αλλ’ αυτός αποκρίθηκε ότι έτσι τον πρόσταξε εκείνος που τον θεράπευσε –γιατί δεν Τον γνώριζε, επειδή ο Ιησούς, καθώς μαζεύτηκε κόσμος, έφυγε και κρύφτηκε.

Αργότερα ο Χριστός τον βρήκε στον Ναό και του είπε: «Πρόσεξε, έγινες υγιής, μην αμαρτάνεις πια, για να μην πάθεις τίποτε χειρότερο».

Αυτό –λένε κάποιοι, αλλά όχι ορθά– το είπε ο Χριστός επειδή αυτός έμελλε να του δώσει ράπισμα μπροστά στον αρχιερέα Καϊάφα και να κληρονομήσει χειρότερο

πειρασμό, να βασανίζεται στην αιώνια φωτιά όχι τριάντα οκτώ χρόνια αλλά για πάντα. Μάλλον όμως ο Κύριος με τα λόγια αυτά του έδειξε ότι**από τις αμαρτίες του έπαθε την ασθένεια της παραλυσίας**.

(Ωστόσο οι αρρώστιες δεν προέρχονται όλες από αμαρτίες, αλλά και από φυσικά αίτια και από πολυφαγία και απροσεξία και πολλά άλλα.)

Όταν ο παράλυτος έμαθε ότι ο Ιησούς είναι αυτός που τον θεράπευσε, το είπε στους Ιουδαίους, και εκείνοι για εκδίκηση ζητούσαν να θανατώσουν τον Χριστό διότι δήθεν κατέλυσε το Σάββατο. Αυτός τους έλεγε πολλά εξηγώντας ότι είναι θεάρεστο το να κάνει κανείς το καλό και κατά το Σάββατο, και ότι Αυτός είναι που έδωσε την εντολή του Σαββάτου, και είναι ίσος με τον Πατέρα, και όπως Εκείνος εργάζεται, έτσι και Αυτός εργάζεται.

* * *

Το θαύμα του παραλύτου εορτάζεται αυτή την περίοδο διότι και αυτό έγινε την Πεντηκοστή, όπως και το της Σαμαρείτιδος και του τυφλού. Διότι τον Θωμά και τις Μυροφόρες τους εορτάζουμε προς βεβαίωση της Αναστάσεως του Χριστού, ενώ τα άλλα μέχρι την Ανάληψη διότι έγιναν τον καιρό της εβραϊκής Πεντηκοστής και τα μνημόνευσε ο ευαγγελιστής Ιωάννης.

Με το άπειρο έλεός Σου, Χριστέ ο Θεός, ελέησέ μας. Αμήν.

(Διασκευή για την Κ.Ο. του κειμένου του Πεντηκοσταρίου)